

Suhtelises vaesuses elavate inimeste osatähtsus mullu suurenes

Suhtelises vaesuses elas 2010. aastal 17,5% Eesti elanikkonnast, teatab Statistikaamet. Suhtelist vaesust kogevate inimeste osatähtsus suurenes varasema aastaga võrreldes 1,7 protsendipunkti. 2009. aastal oli suhtelise vaesuse määr 15,8%.

2010. aastal elanikkonna sissetulek vähenes ja aasta keskmine tööpuudus kasvas. Siirded (riiklikud toetused ja pensionid) aitasid takistada vaesusesse langemist, sest nende mitteametustamisega sissetulekute hulka oli 2010. aasta suhtelise vaesuse määr koguni 41,1% (2009. aastal 40,8%).

2010. aastal elas suhtelises vaesuses inimene, kelle kuu ekvivalentnetosissetulek oli väiksem kui 280 eurot (2009. aastal 286 eurot). Võrreldes 2009. aastaga elanike sissetulekud vähenesid, see põhjustas omakorda suhtelise vaesuse piiri langemise kuue euro võrra. 2010. aastal erinesid elanikkonna vaeseima ja rikkaima viiendiku sissetulekud 5,3 korda.

Sarnaselt varasemate aastatega on märgata, et suhtelises vaesuses elavate nooremate inimeste osatähtsus kasvab ning 65-aastaste ja vanemate osatähtsus väheneb. 2010. aastal elas 22% 18–24-aastastest ning 13% 65-aastastest ja vanematest suhtelises vaesuses. Oluliseks põhjuseks on noorema vanuserühma kõrge töötus ning pensioniealiste stabiilsem sissetulek võrreldes teiste vanuserühmadega.

Leibkonna tüübi järgi on suhtelise vaesuse määr aasta jooksul tõusnud kõige rohkem vähemalt kolme lapsega paari leibkonnas (7,2 protsendipunkti võrra) ning vähenenud üksiku üle 65-aastase leibkonnas (6,9 protsendipunkti võrra).

Piirkondlikus võrdluses on Kirde-Eesti elanikel suhtelise vaesuse määr ligi kolm korda kõrgem kui Põhja-Eesti elanikel. Samuti on maaelanikel vaesuses elamise risk oluliselt suurem kui linnaelanikel.

Haridustase mõjutab suhtelisse vaesusse jäämise riski oluliselt. Põhi- või madalama haridusega inimestest iga kolmas kuulus sissetuleku poolest vaeseimasse ja vaid iga kuueteistkümnend rikkaimasse sissetulekuviiendikku. Samal ajal kuulus kolmandik kõrgharidusega inimestest rikkaima viiendiku hulka. Seetõttu on ka kõrgemalt haritud inimeste vaesuse määr (7,5%) üle kolme korra väiksem kui põhi- või madalama haridusega inimestel (25,7%). Hea haridus on oluline vaesuse vältimise eeldus.

Põhjalikum ülevaade statistikablogis (<http://statistikaamet.wordpress.com/>).

Hinnangud põhinevad sotsiaaluuringu andmetel, mida Statistikaamet korraldab 2004. aastast. 2011. aastal osales uuringus ligi 5000 leibkonda. Uuringuga kogutakse aastasissetuleku andmeid, seetõttu küsitakse 2011. aastal 2010. aasta sissetulekut. Aastasissetulek on vajalik vaesuse ja ebavõrdsuse näitajate arvutamiseks.

Suhtelise vaesuse määr on inimeste osatähtsus, kelle ekvivalentnetosissetulek on suhtelise vaesuse piirist madalam. Suhtelise vaesuse piir on 60% leibkonnaliikmete aasta ekvivalentnetosissetuleku mediaanist. Ekvivalentnetosissetulek on leibkonna sissetulek, mis on jagatud leibkonnaliikmete tarbimiskaalude summaga.

Sotsiaaluuringut korraldavad statistikaorganisatsioonid harmoneeritud meetodika alusel kõigis Euroopa Liidu riikides nime EU-SILC all.

Täpsem teave:

Erika Taidre
Juhtivstatistik
Sotsiaaluuringute talitus
Statistikaamet
Tel 625 8416

Detailsemad andmed on statistika andmebaasis
(aasta ekvivalentnetosissetulek http://www.stat.ee/sab-uuendus?db_update_id=10840 ja suhtelise vaesuse määr http://www.stat.ee/sab-uuendus?db_update_id=10987).